

خطر پیاده روی در سیرجان خاموش!

مهدی میرحسینی

گزارش

مزاحمین خیابانی نیز می توانند به راحتی از این خلا امنیتی و با خیال راحت از دیده شدن، مزاحم زنان و دختران و کودکان شوند یا حتی اگر مرد هستید، با زورگویی و چاقو جیب‌تان را خالی کنند و خیالشان هم از بابت رویت دیگر شهروندان و پلیس و دوربین هم راحت باشد!

یک دانشجوی غیر بومی ساکن سیرجان معتقد است که دوستش جرات نکرده از روی پل عابر پیاده رد شود.

بنابراین بهتر است شورا و شهرداری سیرجان و شورای ترافیک فکری برای نصب پل های عابر پیاده بیشتر و رفع نواقص همین تعداد پل کنونی کنند و همین طور برای ایجاد خط عابر پیاده استاندارد و در صورت لزوم مجاور با سرعتگیر، کاری کنند. به هر حال باید در شهرسازی همیشه به فکر ماشین ها نبود و جانب آسایش پیاده ها را نیز داشت.

مثلا آیا وجود چندین بنر تبلیغاتی بر روی پل های عابر پیاده یک کار دست و استاندارد است؟

اینکه فضای پل ها با بنرهای زیاد پوشیده می شوند، کاملا جلوی دید را می گیرند و می توانند محیط گرم و مناسبی برای جرم خیزی باشند. شاید هم مشکل از عدم فرهنگ سازی در رابطه با استفاده از پل عابر پیاده است. اگر ما سیرجانی به استفاده از پل هنگام عبور از خیابان عادت داشتیم مطمئنا پل ها به عنوان یک فضای پر رفت و آمد به محیطی برای برخی معتادان تبدیل نمی شد. هر چند مجوز این پل از شورای ترافیک گرفته شده و استفاده از بنرهای تبلیغاتی در همه جای ایران مرسوم است.

سیرجان یک شهر خاموش است و از این نظر بارها دچار مشکلات جبران ناپذیر شده است. سال ۹۶ در یک مصاحبه با طاهره جهانشاهی تنها زن عضو شورای قبل مشکل تاریکی خیابان های سیرجان را با او در میان گذاشتیم و گفتیم که این تاریکی شهر خطرات زیادی را به ویژه برای زنان به هنگام شب به دنبال دارد.

جهانشاهی آن زمان این مشکل را پذیرفت و قول داد که برای فراهم نمودن امنیت بیشتر تلاشش را بکند و پیگیری های لازم را انجام داد. او وعده داد، اما سیرجان همچنان در هاله ای از تاریکی ست.

صالحه حسینی فعال حقوق زنان در همین باره از رابطه بین روشنایی و امنیت می گوید: هر چقدر که محیط شهری از روشنایی کمی برخوردار باشد چطور می تواند امنیت ساکنان شهر را به خطر بیندازد.

خطر رد شدن از بلوارهای پر تردد در سیرجان زیاد است. بلوارهایی که اغلب ماشین ها در مسیر آن تند و سریع می رانند و اگر عابر پیاده هنگام رد شدن از عرض خیابان شتابی به راه رفتنش ندهد، بیم برخورد و ضربه دیدن می رود.

نبود روشنایی مناسب در شب و مهمتر نبود پل عابر پیاده ای که انبوه تابلوهای تبلیغاتی داخلش را غیرقابل دید نکرده باشد تا فضایی مناسب و امن برای عبور باشند، یکی از مشکلات بلوارها در سیرجان است. بلوارهایی که حتی برای قدم گذاشتن در جدول کاری وسط آن ها نیز جایی برای خط عابر پیاده در نظر نگرفته اند. به جز سه مورد روبروی مهیا شهر در باقی بلوارهای سیرجان جدول ها مرتفع هستند و پر از بوته و درخت که مسیری هم برای خط ویژه عابر پیاده ندارند و این کار را برای رد شدن از عرض خیابان سخت می کند.

خطر و ریسک رد شدن پیاده ها از عرض بلوارهای سیرجان زیاد است. به ویژه اگر مانند سالخوردگان، معلولان، برخی زنان و دختران و کودکان چست و چابک هم نباشی، یک راننده کوتاه نمی آید که دست کم یک نیش ترمز برایت بگیرد تا رد شوی.

حتا چابک هم باشی نقطه قوتی داری که در صورت بی احتیاطی می تواند نقطه ضعف شود و بالای جانت که تو یکباره از وسط بلوار سر دربیآوری و خودروپی هم با سرعت، یکباره سر برسد و...

تعداد پل های عابر پیاده نیز در سیرجان خیلی کم است. حتی در بلوارهای پرتردد و پرخطری مثل بلوار شاهد و بلوار سیدجمال.

معدودی هم که وجود دارند مشکلات خودشان را دارند. نداشتن پله برقی و وجود پله های فراوان با شیب تیز یکی از دلایل است که سیرجانی ها را نسبت به استفاده از پل عابر پیاده بی تمایل می کند.

مشکل دیگر و مهمتر همین تعداد پل عابر پیاده هم این است که با تابلوهای تبلیغاتی که نصب شده، داخلشان تبدیل به یک تونل وحشت شده است. یعنی اگر جرم و جنایتی داخلشان اتفاق بیفتد در دیدرس نیستند که کسی بفهمد یا دوربینی ثبت کند و این خیلی وحشتناک است. اگر بخواهی از پل عابر پیاده رد شوی باید در نظر داشته باشی که به خصوص هنگام شب محیطی برای برخی معتادان و کارتن خواب هاست.

